Ve věci musil se nss nejprve zabývati otázkou, jaký vliv má skutečnost, že čtyři rozhodnutí, proti nimž stížnost čelí, byla dříve nežli soud o nich rozhodl, odvolána a tři z nich nahrazena rozhodnutími novými. Podle ustálené judikatury (srov. na př. Boh. A 8688/30, Boh. F 4455/28, 6775/33 a j.) jest řízení před nss-em podle § 44 zák. o ss zastaviti, byl-li v kterémkoli stadiu řízení správním úřadem, proti němuž se stížnost vede, podán důkaz, že st-l byl mezitím uspokojen. O dodatečném uspokojení lze však mluviti jen tehdy, bylo-li žal. úřadem prokázáno, že nároku, jehož uznání se st-l svou stížností u nss-u domáhal, bylo vyhověno. Není příčiny, aby nss v daném případě od těchto právních názorů ustoupil. Pak ale na věcné uspokojení st-lčina nároku uznati nemohl. Podle obsahu stížnosti šlo st-lce o odstranění rozhodnutí, která shledala smlouvu st-lky s obcí, že obecní přirážky budou předpisovány nejvýše z 15.000 Kč státní daně, bez právní relevance. Tomuto nároku však oběma novými rozhodnutími z 21. února 1934 vyhověno nebylo, neboť v nich žal. úřad na uvedeném odmítavém svém stanovisku setrval; tím méně mu bylo vyhověno, jestliže žal. úřad své rozhodnutí sub A III. z 21. února 1934 výměrem z 3. července 1934 pouze odvolal. Z toho plyne, že není tu předpokladu pro zastavení řízení ve smyslu § 44 cit. zák. Předmětem kognice nss-u jsou tedy nejen obě nová rozhodnutí z 21. února 1934, nýbrž zůstávají i rozhodnutí prvá dvě z 15. května 1933 a z 24. srpna 1933. — — — —

Všechny stížnosti všem rozhodnutím vytýkají, že žal. úřad příslušný samosprávný svaz, t. j. obec, před svým rozhodováním neslyšel a st-lce obsah vyjádření obce k zaujetí stanoviska nesdělil.

Stížnostem v této námitce bylo přisvědčiti. Podle § 5 odst. 4 zák. č. 77/27 Sb. je finanční úřad, který rozhoduje o odvolání proti výměře přirážek, »povinen vyžádati si dobré zdání příslušného samosprávného svazku, popírá-li se odvoláním platební povinnost.« Toto ustanovení zřejmě je zbytkem bývalé neomezené kompetence autonomních svazků ve věcech přirážkových a dáno je za tím účelem, aby o důsledcích usnesení orgánu samosprávného svazu, z něhož samosprávné přirážky resultují, nerozhodovaly úřady finanční, aniž by si vyžádaly dobré zdání příslušného samosprávného svazku, který ve věci nejlépe jest informován. Předpis § 5 odst. 4 zák. č. 77/27 Sb. sleduje tedy cíl, aby bylo zajištěno správné rozhodování o podaných odvoláních. St-lka ve svých odvoláních popřela platební povinnost, pokud šlo o obecní přirážku vyměřenou z vyššího základu daně výdělkové než 15.000 Kč. Žal. úřad byl tedy povinen vyžádati si dobré zdání obce. Neučinil-li tak při žádném z nař. rozhodnutí, trpí všechna podstatnou vadou řízení, pro niž bylo je podle § 6 zák. o ss zrušiti, aniž bylo nutno, resp. možno přikročiti k řešení dalších námitek, které stížnosti obsahují.

Č. 12.234.

Učitelstvo — Zaměstnanci veřejní: Přidělení učitelské osoby, ustanovené definitivním učitelem bez určení služebního místa, z jedné občanské školy zatímně službou na školu jinou, není přeložením podle ustanovení dekretu dvor. komory ze 13. září 1804 o nábytečném,

resp. podle ustanovení usnesení ministerské rady z 19. června 1919 o dietách z důvodu vedení dvojí domácnosti.

(Nález ze dne 23. prosince 1935 č. 20.419/35.)

Prejudikatura: Boh. A 5703/26, 10.015/32, 10.961/33.

Věc: Rudolf A. z N. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a nár. osvěty o nábytečné a diety z důvodu vedení dvojí domácnosti.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrdil žal. úřad v cestě instanční výnos zšr-y v Brně z 13. listopadu 1931, kterým byla zamítnuta žádost st-lova z 15. září 1931 o poukaz nábytečného, jakož i jeho další žádost z 25. září 1931 o přiznání diet z důvodu oddělené domácnosti, kteryžto obojí nárok odvozoval st-l z toho, že byl výměrem ošv-u pro německé školy v N. z 20. srpna 1931 přidělen, resp. přeložen z moci úřední ze svého dosavadního působiště na občanské škole v S. na občanskou školu v N.

O stížnosti uvážil nss:

Své zamítavé stanovisko k odvolání st-lovu opřel žal. úřad v podstatě o důvod, že z dekretu ze dne 20. srpna 1931, kterým byl přidělen s výhradou schválení zšr-ou I. německé občanské škole chlapecké v N., nelze nikterak souditi, že by se v daném případě jednalo o přeložení st-lovo do N., t. j. o opatření, zakládající systemisační vztah k učitelskému místu, na něž byl přidělen, a jež by proň zakládalo ev. právní nárok na výhody, jichž se domáhá. — — — —

Polemisuje s odůvodněním žal. úřadu, vytýká st-l nař. rozhodnutí nezákonnost v podstatě z těchto důvodů: Podle § 25 odst. 6 mor. zák. o dozoru ke školám ze dne 12. ledna 1870 č. 3 mor. z. z. náleží do kompetence ošv-u provisorní obsazování uvolněných služebních míst na školách. Nutnost takovéhoto provisorního obsazení učitelského místa byla in concreto na chlapecké škole občanské v N. dána tím, že odborná učitelka Gisela P. byla v důsledku provdání přeložena do M. Jestliže tudíž byl pak st-l z moci úřední přidělen uvedené již škole v N., jeví se toto opatření jakožto provisorní obsazení uvolněného tam místa služebního, jež nastalo cestou jeho přeložení z občanské školy v S. na občanskou školu v N., jak to právě má na mysli § 16 zák. ze dne 24. ledna 1870 č. 18. mor. z. z. Pro tento svůj názor dovolává se posléze st-l IV. oddílu služ. pragm. učit. (vl. nař. č. 162/28 Sb.), jež zná co do změny ve služ. poměru aktivních osob učitelských toliko přeložení (§ 55), povolání k výkonu služby u státních úřadů (§ 57) a výměnu služby (§ 59), uzavíraje z toho, že jeho zákonný nárok na nábytečné a diety z důvodu oddělené domácnosti nemůže býti dotčen tím, jestliže ošv užil v dekretu o jeho přesazení na místě tohoto právě vyrazu slova »přidělení«.

Je tedy in concreto mezi stranami nesporno, že »přidělení« st-lovo na německou školu v N. stalo se z moci úřední, a shodně vycházejí také obě strany z názoru, že nárok na nábytečné po rozumu dvor. dekr. z 13. září 1804 č. 29.311 Sb. pol. zák., sv. 22 č. 31, jakož i nárok na diety pro oddělenou domácnost po rozumu usnesení ministerské rady z 19. čer-

vence 1919 přísluší pouze těm učitelům, kteří byli z moci úřední ze svého dosavadního služebního působiště přeloženi na jiné místo služební.

Spor je toliko o to, co jest rozuměti »přeložením« po rozumu cit. dekr. dvor. kanc. a po rozumu usnesení min. rady z 19. července 1919. S hlediska zmíněného dvor. dekr. zabýval se již nss uvedenou otázkou v nál. Boh. A 5703/26, dovodiv, že o přeložení ve smyslu vzpomenutého dekretu (t. zv. stěhovacího normálu) lze u učitele mluviti toliko, bylo-li učiteli na jiné místo již jmenovanému propůjčeno jiné služební místo, a že tedy přeložení učitele v uvedeném smyslu předpokládá systemisační vztah jeho jak ke služebnímu místu, jež dosud zastával, tak též k služ. místu, na něž byl nově dosazen.

Důsledně vyslovil pak nss v dalších nál. Boh. A 10.015/32 a 10.961/33, že přeložením jest rozuměti opatření, spočívající v tom, že zaměstnanec, na určitém místě služebním trvale ustanovený, toto místo ztrácí, avšak nabývá uno actu nového trvalého místa služebního, a že jest tudíž s přeložením nutně spojena změna trvalého služebního místa. Nemaje důvodu, odchýliti se od názoru, v cit. nálezech vysloveného, trvá nss také v daném případě na názoru tom a odkazuje podle § 44 svého j. ř. na bližší jeho odůvodnění. Podotýká se jen, že v témže smyslu vykládati je také pojem »přeložení« i s hlediska st-lova nároku na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti, ježto stejně jako zmíněný již dvor. dekr. z 13. září 1804 Sb. pol. zák., svazek 22, č. 31 o nábytečném, tak i usnesení min. rady z 19. července 1919 o dietách z důvodu vedení dvojí domácnosti neobsahuje bližšího určení o tom, co pod shora uvedeným pojmem je rozuměti.

Bylo tedy in concreto zkoumati, lze-li v opatření ošv-u pro něm. školy v N. z 20. srpna 1931, podle něhož byl st-l přidělen z moci úřední ze svého dosavadního působiště na občanské škole v S. na občanskou školu v N., spatřovati pojmové znaky přeložení v tom smyslu, jak pojem ten interpretovala vzpomenutá již judikatura nss-u. Ze správních spisů plyne, že st-l byl výnosem zšr-y v Brně z 29. září 1922 podle čl. II. § 4 zák. z 9. dubna 1920 č. 306 Sb. ve spojení s § 7 zák. ze dne 23. července 1919 č. 470 Sb. ustanoven definitivním učitelem bez určení služebního místa s účinností od 1. listopadu 1920, že pak výnosem ošv-u pro německé školy v N. z 1. září 1925 byl přidělen zatímně službou jako učitel češtiny na německou občanskou školu v S. Leč v takovémto pouhém služebním přidělení na občanskou školu v S. nelze spatřovati konkrétní akt, kterým bylo st-li propůjčeno určité služební místo učitelské na této škole, a jímž byl proň vytvořen systemisační vztah k tomuto učitelskému místu, resp. jímž byl st-l na určitém místě služebním trvale ustanoven. Ale pak není po rozumu citované již judikatury nss-u splněn in concreto již ani primérní předpoklad, aby opatření ošv-u pro něm. školy v N. z 20. srpna 1931 o přidělení st-lově na I. něm. občanskou školu chlapeckou v N. bylo lze subsumovati pod pojem přeložení z moci úřední, jež by proň zakládalo nárok na přiznání nábytečného a diet z důvodu oddělené domácnosti po rozumu výše vzpomenutého dekr. dvor. kanc., resp. usnesení min. rady z 19. července 1919. Bylo již proto stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost. — — — —